

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 8 ROČNÍK 2008/2009

Nadání je dar

Jan Křemen ze 6. třídy naší školy obsadil ve své kategorii okresního kola Matematické olympiády 2. místo ve tvrdé konkurenci žáků víceletých gymnázií.

Po sérii zlatých a stříbrných vavříků našich recitátorek, recitátorů a zpěvaček – skvělých úspěchů na poli kulturním, po řadě solidních výsledků v olympiádách a soutěžích spíše naukového zaměření se po dlouhé době podařilo našemu žákovi dosáhnout na mety nejvyšší i v přírodních vědách.

To však jen potvrzuje naše přesvědčení, že nedělají chybu rodiče, kteří nechají i své velmi nadané děti strávit klidné dětství v kruhu svých kamarádů ze sousedství na vesnické škole. Dopřejí jim čas na hraní, který neztratí plněním studijních povinností a předčasným dojížděním na osmileté gymnázium, které mohou neméně úspěšně vystudovat za pouhé čtyři roky. Rodiče už dobře vědí, že povinností, chvatu a stresu si v budoucím životě užijí dosytosti.

Děkujeme všem rodičům, kteří nám věří, protože dobře víme, že prvním krůčkem k úspěchu v jakémkoliv typu soutěže je nadání, které jste svým ratolestem

darovali vy sami. Pak se společně můžeme snažit, aby se děti naučily pilně každodenní práci, která dláždí cestu k jakémukoliv úspěchu. Na samém vrcholku té hory pak stojí trpělivá práce učitelů, kteří se snaží dát všem dětem stejnou měrou, ale nakonec si každý člověk stejně rozhodne sám, jaký krajíc si z toho pecnu ukrojí.

Nadání je dar a také výhra. Největší chybou a hloupostí je zmařit být jen kousíček toho vzácného daru, kterého se každému z nás dostalo v různé míře i v různých oblastech lidských schopností a dovedností. Ale každý ho ve svém vínku měl. To, že ho pak ztratil nebo na něj zapomněl, je největší prohrou nás rodičů i učitelů. O to víc potom těší úspěchy dětí, které své nadání rozvíjejí. Ještě jednou všem blahopřejeme k jejich úspěchům a děkujeme za skvělou prezentaci naší práce i školy.

Jiří Honza

Jak na to?

Na podzim jsme dostali šest příkladů školního kola Matematické olympiády. Jako jediný jsem odevzdal čtyři příklady, a mohl tak jet do okresního kola. Skončil jsem naštěstí druhý.

Proč to skončilo úspěchem?

Paní učitelka Havlíková mne dobře připravila. Dokonce se mi příklady zdály lehké.

Co mi to dalo?

Další zkušenosti. Myslel jsem, že budu poslední, ale cesta do Tábora se vyplatila. Nervozitou bych nejrady utekl, ale naštěstí jsem to vydržel.

Co bych poradil ostatním?

Hlavně, aby zachovali chladnou hlavu při psaní a napsali do vysvětlování výpočtů vše, co je napadne. Také bych poradil, aby se snažili vypočítat příklady, které dostanou domů. Je to skvělé procvičení.

Další otázky?

Nejsou třeba, vše najdete na www.ddmtabor.cz, v nabídce klikněte na položku Školám a v ní Výsledky soutěží. Můžete si přečíst výsledky většiny okresních kol žakovských soutěží, těch, které pořádá právě DDM Tábora.

Jan Křemen

Už jste byli v JETE?

V dubnu jsme my, žáci druhého stupně, navštívili Jadernou elektrárnu Temelín, tedy její informační centrum, které se nachází v její bezprostřední blízkosti. Totiž do areálu elektrárny, lidově za plot, se kromě zaměstnanců dostane málokdo. I tak jsme získali spoustu informací, dojmů a zážitků.

Nejdříve nás paní průvodkyně zavedla do sálu podobného kinu, kde jsme zhlédli film o jaderné energetice. Brýle na nose máme proto, abychom si vychutnali trojrozměrnou projekci. V prvních řadách se nestačili uhýbat letícím neutronům. Zjistili jsme, že to všechno začalo již ve starověkém Řecku. Potkali se s Démokritem a dozvěděli se, co jsou to radioaktivní látky, jak funguje jaderná elektrárna, a spoustu dalších zajímavostí. Na další část prohlídky jsme se přesunuli do expozice, která ukazovala nejen Jadernou elektrárnu Temelín, ale také možnosti získávání energie a možnostmi šetření fosilními palivy.

Myslím si, že to byla velmi zajímavá exkurze a každý si z ní něco odnesl. My si svůj názor na jadernou energetiku teprve tvoříme, a tak nás potěší, když svůj názor spolu s námi vyjádříte v anketě na našich školních stránkách www.zschotoviny.cz.

Aneta Boušková

Jonášové na velrybě © Miluše Fürbachová

Ponoření v hmotě © foto Jiří Honza

Divočina v Praze

Minulý týden jsme navštívili pražskou ZOO. Cesta autobusem nám uběhla docela rychle. U pokladny jsme zakoupili vstupenky a prohlídka zahrady mohla začít. Nejvíce nás zaujali noční tvorové, opice, vodopády a tropické podnebí a samozřejmě žirafy i s mláďaty. Spatřili jsme i rysy a tygry. Nakonec jsme navštívili slony. Cestou jsme si vyfotili pár zajímavých zvířat. Ještě jsme se zastavili v obchodě se suvenýry a zakoupili si nějaké drobnosti na památku. Počasí nám přálo a výlet se vydařil.

Tereza Peštová a Jiří Seidl

Učení na hřišti

Minulý týden celý svět slavil Den Země. I naše škola se rozhodla si připomenout důležitost ochrany životního prostředí. Na fotbalovém hřišti se sešel první i druhý stupeň. Čekalo nás zajímavé dopoledne. Soutěž na téma Poznej přírodu a budeš ji mít rád pro nás připravily pracovnice Ochrany fauny České republiky Votice. Všichni netrpělivě čekali na zahájení. Pak se soutěžní družstva v časových intervalech rozbíhala ke stanovištím, kde seděli žáci deváté třídy. Moc se neměli, protože papíry s otázkami a soutěžní pomůcky jim odnášel prudký vítr. Poznávачky, otázky k přemýšlení, testy nebyly vůbec jednoduché. Už se chýlilo ke konci soutěže, na stanovištích byli poslední soutěžící, ostatní svačili, protože jim po těžkých otázkách vyhládko.

Pak přišlo vyhlásování výsledků. Nejvíce bodů získalo družstvo Antonína Dubského, Lukáše Knotka a Jana Šmejka. Dodatečně gratulujeme i vítězům dalších kategorií. A teď už můžeme slavit každý den.

Lenka Ťoupalová

„Svojsíkáč“

Bylo, nebylo. Jednoho chladného sobotního rána 18. dubna jsme si v Sezimově Ústí postavili na loučce stany, které se přes víkend staly našimi domovy. Základní kolo Svojsíkova závodu (profesor Antonín Benjamin Svojsík byl zakladatelem a propagátorem českého skautingu – Junáka) mohlo začít. Přesunuli jsme se na Kozí hrádek. Tam jsme na deseti stanovištích prokazovali své skautské dovednosti, zkušenosti a poznatky. 1 – orientace v terénu, práce s buzolou a mapou. 2 – technika, stavění základního tábora. 3 – první pomoc, ošetření zranění. 4 – vzájemná spolupráce. 5 – řešení krizových situací, např. setkání s opilcem. 6 – pobyt v přírodě, balení batohu, sekání dřeva, vaření v přírodě. 7 – hledání informací. 8 – řeka, přechod po síti. 9 – poznání, poznávali jsme po chuti, hmatu a čichu. 10 – mozkomor, zapamatování si rozmístění a barevnost kuliček zakreslených v síti. Stanoviště číslo 7 jsme bohužel nenašli. ☺

Druhý den nás čekaly brány (každý si vybral jednu aktivitu). Na branách se zkoušela fyzická zdatnost, paměť, luštění šifer a podobně.

Po branách byl slavnostní nástup a vyhlášení. Byli jsme šestí z osmi chlapeckých družin, což jsme v našem prvním závodě považovali za dobrý výsledek, z něhož vzniklo pořekadlo – Šestka na rukávu – šestka na diplomu.

Mošna a Zavináč

Naši skauti ☉ foto Jiří Honza

Svojsíkův závod ☉ http://sirokko.junak-tabor.com/novy_web/phprs/

Den K v krojích

Jako každý rok i letos proběhl 24. dubna Den v krojích.

Tento den vyjdou skauti do škol a zaměstnání ve svých krojích, aby bylo vidět, kolik jich ve společnosti je.

A proč zrovna 24. dubna? Ten den má svátek sv. Jiří, který se pro svůj boj se zlem stal patronem skautů.

Mošna a Zavináč

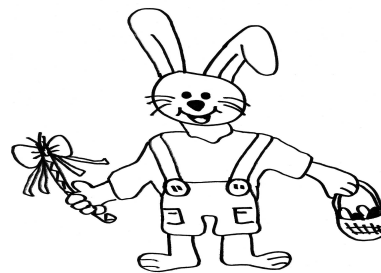
Pouť za Beránkem

Zase nejde elektřina a bez ní jsme nahraní. Všichni se scházíme před školou a každá třída vyráží jiným směrem. Někdo do divadla, muzea a my, šestka a sedmička, jdeme na putovní výlet na Beránek. U červeného hřiště si opakujeme pravidla, která budeme na výletě dodržovat. Hned po sto metrech se zastavujeme u ohrady s koňmi a někteří si je fotí, jako kdybychom je ještě v životě neviděli. Pokračujeme přes Kakánov do Jedlan, kde u kapličky pořizujeme první rodinné foto a pak už mezi baráčky vzhůru do polí. Viděli a slyšeli jsme tolik ptáčků, cítili vůni květin a užívali si toho klidu. Odpočinuli jsme si od hučení aut a smradu z jejich výfuků. Dorazili jsme k lesu. Čekala nás první malá svačinka i první hra – střílet se šíškou do stromu. Naše pouť pokračovala lesem okolo potůčku. Vyšli jsme z lesa a byli u něj. Památník se nachází na kraji lesa a pohled do krajiny byl opravdu

překrásný. Udělali jsme další společné foto a řekli si pár slov o historii našeho husitského kraje. Pak už jsme hledali bezpečné místo pro ohniček na buřty. Na břehu potůčku, chráněni před sluncem i větrem, jsme si pochutnali a načerpali sil pro zpáteční cestu. Hráli jsme kolíček-karabinku a cesta rychle ubíhala.

Myslím, že se nám všem putovní výlet moc líbil. Všichni se nádherně pobavili a prožili krásný slunečný den.

Lukáš Knotek

Výlet na kolech

V pondělí jsme jeli na výlet do Rašovic. Jela skoro celá druhá třída, paní učitelka Bartoňová, pan učitel Veselý a tři maminky. V Rašovicích na nás čekali Fialovi. Ukázali nám všechna zvířata, co mají doma. Viděli jsme morčata, vodní želvy, ovce, kozy, papoušky a rybičky. Zajímavostí byl axolotl mexický. Když jsme si prohlédli všechna zvířata, opekli jsme si vuřty a občerstvili se. Kluci si zahráli fotbal. Pak jsme se vydali na cestu domů. Výlet se všem líbil. Všichni dojeli tam i zpět. Těšíme se na další výlet.

Gábina Šerpánová

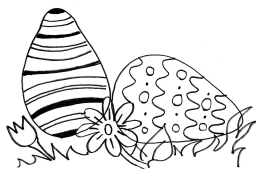
Přípravy na šlehačku

Naše nová knihovnice paní Petrásková připravila ve spolupráci se školou v učebně výtvarné výchovy barvení vajec. Mělo to být něco nového, zajímavého a hlavně pěkného. Nové techniky, vzory, barvy.

Je krátce po 17. hodině středa 8. dubna a já vcházím do učebny výtvarné výchovy, plna očekávání, co bude. Jako první ucítím vůni vosku, hned pak vůni buchet, které pro nás připravily pořadatelky. Zahlédnu i své spolužáky, kteří jsou plně zabráněni do práce. Usedám na židli k nejbližšímu stolu a začínám. Zkouším novou techniku. Krajka se po obvodu nalepí na vejce a dále se dozdobí voskem. Prakticky většina se barvila voskem. Principem je hliníková lžička pověšená na hrnečku nad hořící svíčkou a v ní je rozpuštěna voskovka spolu s trochou včelího vosku. Dále je jen na naší fantazii, jaké vzory si na vejcích uděláme. Nechybělo ani velikonoční čtení a informace o tradicích ve všech koutech naší vlasti.

Odcházím, v ruce tašku s vejci, v puse buchtu a v hlavě pocit, že jsem zas byla ve správný čas na správném místě. Rozhodně si myslím, že bychom se mohli inspirovat a uspořádat častěji podobné akce s různorodou tematikou. A závěrem ještě jednu radu. I to nejprimitivněji nabarvené vejce potěší, protože ten, kdo ho dělal, do něj vložil i kus sama sebe.

Lenka Zelená

Tajfun ve škole

Už zase se škola otřásala v základech a myši opouštěly sklepy. Školní sbor měl soustředění a musím říct, že se to opravdu vydařilo. Hned v sobotu časně ráno jsme se nahrnuli do školy, zabírali místa na spaní, a když se dostavili všichni, tak jsme spustili naše připravené árie a pilovali a pilovali. Po tak náročném začátku následoval většinou samostatně připravený chutný oběd, polední pauzička či procházka po zámeckém parku, kde se fotily nejrůznější kousky. Odpoledne proběhlo v tempu kvapíku. Nuda a smutek měly vstup zakázán. Začalo se stmívat, venku štěkali psi a na nebi zářily hvězdy. Tentokrát nás čekal tradiční Bobřík odvahy na hřbitově. Ten je v noci nejkrásnějším a nejbezpečnějším místě na světě. Nejsou tam živí lidé. Všichni to zvládli na výbornou! Nikomu se už nechtělo jít spát. Neděle začala snídání, hygienou a zpěvem, pak šipkovaná od holek z osmičky a hajdy domů. Moc se nám zde všem líbilo a už se moc těšíme, co další rok přinese. Doufáme i ve stálou přízeň maminek a babiček, které nám pečou skvělé buchty.

Po škole ve škole

Jen co slunce počlo hřát,
ve zpěvácích to začlo hrát.
Sešli jsme se celkem houfně,
dycky dopadne to kloudně.
Hlavní bylo hodně zpívat,
nebudem se učit splývat,
Na plavání nejedem.
Chceme zpívat celý den!
Oběd zapálí nám líce,
zpívat budem ještě více.
Spáti se nám nechtělo,
bylo dlouho veselo.
Ráno vstávání nás zmohlo,
to se ale čekat mohlo.
Užili jsme si to moc,
teď už přejí dobrou noc!

Lenka Dražilová

Čtete s námi

Už jste slyšeli o výborné autorce **Petře Braunové**?

Její kniha **Borůvkové léto s Terezou** je vydána v nakladatelství **Albatros** roku **2007** jako první díl zamýšlené trilogie.

Michal a Tereza jsou úplně rozdílní lidé, ale problémů mají oba dost. Michalovi rodiče se rozvádějí, peněz také nemají nazbyt. Tereza má sice rodiče pospolu, ale vůbec je nevidí kvůli práci. Zato chudoba jim nehrozí, žijí si nad poměry. Jejich životy se sblíží díky filmařům, kteří hledají nové naděje do svého připravovaného trháku, kde oba mladí lidé získávají hlavní role. Zdá se, že těžké období mají už dávno za sebou, ale to bychom se hodně mylili.

Kniha se mi moc líbila, hlavně tu bylo hodně humorných pasáží, které se neliší od života. Také jsme se loni mohli setkat s autorkou osobně a dozvědět se mnohé o její práci. Hodnotím tedy zase na výbornou:-D!!!

Lenka Dražilová

Jarní koncert!

**Ve čtvrtek 4. června 2009
od 17 hodin
v kostele Církve
československé husitské
bude náš školní sbor
zpívat jen pro Vás.**

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Aneta Boušková, Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Martina Sochůrková, Lenka Toupalová a Lenka Zelená
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

